שני לוחות הברית — נשא

בפרשת נשא מצוה שס"ב מתרי"ג מצות, לשלח טמאים מחוץ למחנה, שנאמר (במדבר ה, ב) וישלחו מן המחנה וגו'.

שס"ג שלא יכנס טמא לעזרה, שנאמר (שם ג) לא יטמאו את מחניהם, רצה לומר מחנה שכינה.

שס"ד להתודות לפני ה' מכל חטא אשר יעשה האדם, ובכלל זה לשוב החוטא מחטאו בתשובה שלימה, שנאמר (שם ז) והתודו את עונם אשר עשו.

שס"ה שלא ליתן שמן במנחת סוטה.

שס"ו שלא ליתן לבונה במנחת סוטה.

שס"ז לעשות לסוטה כדין האמור בפרשה, שנאמר (שם יב) איש כי תשטה אשתו.

שס"ח שלא ישתה הנזיר יין ולא דבר שנתערב בו יין, שנאמר (שם ו, ג) וכל משרת ענבים לא יאכל.

שס"ט שלא יאכל ענבים לחים.

ש"ע שלא יאכל ענבים יבשים והם צמוקים, שנאמר (שם ג) וענבים לחים ויבשים לא יאכל.

שע"א שלא יאכל חרצנים.

שע"ב שלא יאכל זגים, שנאמר (שם ד) מחרצנים עד זג לא יאכל.

שע"ג שלא יתגלח הנזיר כל ימי נזרו, שנאמר (שם ה) תער לא יעבור על ראשו.

שע"ד לגדל הנזיר את שערו בימי נזרו, שנאמר (שם) גדל פרע שער ראשו.

שע"ה שלא יטמא הנזיר למת.

שע"ו שלא יכנס באוהל המת, שנאמר (שם ו) ועל כל נפשות מת לא יבוא.

שע"ז לגלח הנזיר שערו אם נטמא או במלאות ימי נזרו, שנאמר (שם ט) וגלח את כל שערו.

שע"ח לברך כהנים את ישראל בשעת הקרבן ושלא בשעת הקרבן וזהו נשיאת כפים, שנאמר (שם כג) כה תברכו את בני ישראל.

שע"ט לשאת הארון בכתף הלוים, שנאמר (שם ז, ט) בכתף ישאו: